

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba Direktivo 92/12/EGS⁽¹⁾ glede na splošna načela prava Unije, zlasti načel učinkovitosti, pravne varnosti in sorazmernosti, razlagati tako, da v primeru, kot je obravnavani, nasprotuje uporabi zakonodajne določbe države članice, kot je člen 108 carinskega zakonika, v skladu s katero se lahko za plačilo upravnih kazni zaradi tihotapstva imetnik trošarinskega skladišča z dovoljenjem za proizvode, ki se prevažajo iz njegovega trošarinskega skladišča v režimu odložene davčne obveznosti in so bili nezakonito umaknjeni iz navedenega režima s tihotapstvom, razglasi za solidarno odgovornega – ne glede na to, ali je bil ob storitvi kršitve lastnik blaga v skladu pravili zasebnega prava, in ne glede na to, ali je bilo med storilci tihotapstva, ki so bili vpleteni v navedeno trgovino, ter imetnikom trošarinskega skladišča pogodbeno razmerje, iz katerega je mogoče sklepati, da so ti delovali kot njegovi zastopniki?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179).

**Pritožba, ki jo je H & R ChemPharm GmbH vložila 24. februarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča
(tretji senat) z dne 12. decembra 2014 v zadevi T-551/08, H & R ChemPharm GmbH/Evropska
komisija**

(Zadeva C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: H & R ChemPharm GmbH (zastopnika: M. Klusmann in S. Thomas, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- v celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 v zadevi T-551/08 v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, globo, ki je bila v znesku 22 milijonov naložena tožeči stranki v členu 2 sporne odločbe z dne 1. decembra 2008, ustrezno zniža;
- še bolj podredno, vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije;
- razveljavi odločitev Splošnega sodišča, ki je bila sprejeta na podlagi člena 90(a) Poslovnika Splošnega sodišča, da se ji naloži plačilo stroškov postopka v višini 10.000 EUR;
- naloži plačilo stroškov postopka toženi stranki.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je vložena zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 12. decembra 2014 (št. v vpisniku 651533) v zadevi T-551/08, H&R ChemPharm GmbH/Komisija, s katero je Splošno sodišče zavrnilo ničnostno tožbo, vloženo zoper Odločbo Komisije C(2008) 5476 final z dne 1. oktobra 2008 (zadeva COMP/39181 – Voski za sveče), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Pritožnica (in tožeča stranka na prvi stopnji) svojo pritožbo utemeljuje s temi pritožbenimi razlogi:

1. Pritožnica v okviru prvega pritožbenega razloga med drugim navaja, da je bil kršen člen 81 ES [101 PDEU], ker je Splošno sodišče to, da je pritožnica kršila člen 81 ES, utemeljilo s protislovno in nezadostno obrazložitvijo glede strukture podjetja in odgovornosti pritožnice. Temeljna protislovnost naj bi bila v tem, da je Splošno sodišče pritožnico in z njo nepovezano podjetje Tudapetrol za namen pripisa odgovornosti obravnavalo kot enotno podjetje, za namene naložitve globe pa sta bili večkrat obravnavani kot ločeni podjetji. Ker v obrazložitvi sodbe ni obravnavano vprašanje, ali gre pri pritožnici in podjetju Tudapetrol za enotno podjetje ali za dve ločeni podjetji, pritožnica meni, da sta bili kršeni obveznost obrazložitve (člen 296 PDEU) in pravica do obrambe.
2. Pritožnica v okviru drugega pritožbenega razloga navaja, da je bilo napačno uporabljeno pravo v zvezi s pripisom ravnanja zaposlenega, ki je bil hkrati zaposlen pri različnih, pravno samostojnih podjetjih. Pritožnica oporeka temu, da bi bilo ravnanje tega zaposlenega pripisano njej, ne da bi Splošno sodišče ugotovilo, ali je bilo sporno ravnanje zaposlenega opravljeno za pritožnico. Meni, da pravno stališče, ki ga je zavzelo Splošno sodišče, krši člen 81 ES. Splošno sodišče naj bi kršilo tudi temeljno pravico do poštenega sojenja, ker je s pravno nevzdržno utemeljitvijo zavrnilo predlog dokaza pritožnice glede dejanskih nalog zaposlenega (kršitev člena 6 EKČP).
3. Pritožnica v okviru tretjega pritožbenega razloga navaja, da je bila storjena napaka pri razlagi člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ v zvezi z obsegom prometa, na podlagi katerega je določena višina globe. Navedene napake naj bi bile storjene s tem, da je Splošno sodišče dopustilo vključitev prometa, ki ga je ustvarilo tretje podjetje, v izračun globe, čeprav ni sporno, da to podjetje ni bilo udeleženo pri kršitvi in da s pritožnico ni tvorilo enotnega podjetja. V sodbi naj tudi ne bi bila navedena pravna podlaga, ki bi omogočala, da se pri določitvi globe upošteva promet tretjega, ne da bi bil ta del enotnega podjetja. Ravnanje Splošnega sodišča naj tako ne bi kršilo le člena 23(3) Uredbe št. 1/2003, ampak tudi zahteve, ki so bile glede obveznosti obrazložitve določene s sodno prakso (člen 296 PDEU).
4. V okviru četrtega pritožbenega razloga se graja, da je Splošno sodišče pri določitvi globe upoštevalo promet podjetij, ki je bil ustvarjen šele na koncu obdobja kršitve, nato pa ta promet ekstrapoliralo na celotno obdobje, v katerem naj bi sodelovala pri kršitvi. Tako ravnanje naj bi bilo v nasprotju z ravnanjem Splošnega sodišča v sodbi *Esso* ⁽²⁾. V sodbi *Esso* naj bi Splošno sodišče v podobni zadevi glede podobnih vprašanj razsodilo, da je ravnanje Komisije vodilo k umetni oceni prometa, ki je bil uporabljen kot osnova za določitev globe. Tako neenako obravnavanje naj bi pomenilo kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003. Ker se Splošno sodišče ni opredelilo do ugovorov, ki jih je navedla pritožnica, naj bi to pomenilo tudi pomanjkljivo obrazložitev izpodbijane sodbe (člen 296 PDEU). Poleg tega pritožnica navaja, da je Splošno sodišče storilo napako pri izračunu prometa podjetij, zaradi česar je bil nek del prometa dvakrat upoštevan, kar pa je v nasprotju s členom 23(3) Uredbe št. 1/2003.
5. Pritožnica v okviru petega pritožbenega razloga navaja, da je bilo storjenih več napak pri določitvi globe, in sicer zlasti so kazni, ki je bila naložena pritožnici, in kazni, ki so bile naložene drugim podjetjem, ki so bila udeležena pri domnevni kršitvi, nesorazmerne (kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003). Pritožnica navaja, da Splošno sodišče ni upoštevalo razlike v tem, v kolikšni meri je bilo ravnanje pritožnice nezakonito v primerjavi z ravnanji drugih podjetij, ki so bila udeležena pri kršitvi, in da je nesorazmerno upoštevalo velikost podjetja.
6. Pritožnica v okviru šestega pritožbenega razloga navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri naložitvi stroškov postopka, ker so ji bili naloženi stroški, ki niso bili podrobno utemeljeni, so bili dodatni in naj bi jih povzročila pritožnica (kršitev člena 90(a) Poslovnika Splošnega sodišča, člena 296 PDEU in člena 6 EKČP) Taki stroški naj ne bi nastali in pritožnica naj pred sprejetjem odločbe o stroških ne bi bila zaslišana.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

⁽²⁾ T-540/08, EU:T:2014:630.